

Beste mensen,

Als we in de Bijbel horen over de hemel, is dat niet hetzelfde als de wereld boven de wolken, de zon de maan en de sterren. Het is niet zomaar het heelal. Het is een wereld die voor ons mensen niet te vatten is en gesloten lijkt. Wij hebben de aarde tot ons domein (Psalm 115:16). De hemel lijkt het hoogste wat we ons kunnen voorstellen. Er is steeds een streven naar het hogere geweest, vanaf de toren van Babel, wij mensen streven naar het hoogste, wat maar niet bereikbaar lijkt. Ons zijn grenzen gesteld. Op eigen kracht kunnen wij niet tot God doordringen. God zoekt de mensen waar ze zijn.

Toen Jezus naar de hemel voer, leek het of ook Hij onbereikbaar was geworden voor ons mensen. Zijn komst op aarde was voor een korte tijd juist een troost, een teken van Gods nabijheid, God met ons. Het lijkt of hemel en aarde weer gescheiden zijn, de wereld van God en die van de mensen apart. Jezus zei tegen zijn leerlingen: Ik zal jullie niet als weeskinderen achterlaten (Johannes 14:18). Het werk van Jezus is juist om aarde en hemel te verbinden: Daar ruist langs de wolken een lieflijke naam, die hemel en aarde verenigt tezaam (Joh. de Heer 33). Al is Jezus in de hemel, Hij blijft met ons verbonden door Zijn Geest, Hij heeft beloofd terug te keren. De hemel keert zich naar de aarde toe, de hemel laat de aarde niet in de steek, God laat ons niet aan ons lot over. Wij leven op aarde, maar we mogen weten dat wij een hemelse Vader hebben. Op aarde hebben wij als mensen een belangrijke taak, totdat Jezus weer zal komen: leven in verbondenheid met elkaar en met Hem, met de troostende kracht van Zijn Geest.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk